

Ombudsmødet i Danmarks Lærerforening

8.—9. August 1917.

—o—

D. L. F.s 10. Ombudsmøde afholdtes i Studenterforeningens store Sal, c. 200 Delegerede var til Stede, af disse var kun 14 Kvinder. Med nogen Forbavselse noterer vi dette, da Lærerinderne dog udgør 40 pCt. af Medlemsantallet i D. L. F. Er det virkelig ikke muligt for Lærerinderne at blive stærkere repræsenteret?

Formanden, Viceskoleinspektør Svane, åbnede Mødet og aflagde Beretning om Foreningens Virksomhed. Det vilde blive for vidtløftigt her at komme ind paa alle de mange forskellige Sager og Arbejder, som Hovedbestyrelsen har givet sig af med i Aarets Løb, men gennem Beretningen fik man stærkt Indtryk af, at D. L. F. er en Forening, der arbejder energisk og er vaagen over for Tidens Krav. Af Dagsordenens 15 Punkter var „Taktiken“ (i § 8 Sagen), Indmeldelse i „Fællesrepræsentationen for offentlig ansatte Tjenestemænd i Danmark“ og Lønsagen det, der optog Sindene stærkest, mest brændende var naturligvis Lønsagen, der fremkaldte en meget lang og varm Debat.

I 1916—17 har der ikke fundet nogen Afskedigelse Sted efter § 8, og Forhandlingerne om „Taktiken“ endte med en Anerkendelse af Hovedbestyrelsens Fremgangsmaade og en enstemmig Erklæring af: § 8 bør fjernes!

Flertallet af Forsamlingen gav Hovedstyrelsen Mandat til at træffe den endelige Beslutning om, hvor vidt D. L. F. skulde indmelde sig i Tjenestemandsföreningen.

Lønsagen.

Grundlaget for denne Forhandling var et Udkast til Lønlovforslag ved „D. L. F.s Lønudvalg 1917“. Lønudvalget bestaar af: B. Christiansen, Køge, C. Dige, Aunslev, Marie Hansen, Viby Forskole, R. P. Nielsen, Klodskov, og Thora Pedersen, Aalborg.

Formanden for Lønudvalget B. Christiansen forelagde Lønudkastet, og han erklærede, at følgende

Hovedpunkter havde været de fundamentale Udarbejdelser:

1. En ny Lønningslov skulde bringe alle Lærerinder og Lærere paa samme Levefod.
2. Lønningerne skulde hæves. Loven af 1908 var ganske vist en ret god Lov for mange Lærere; men dens Lønsatser var dog for knappe.
3. Forslaget skulde formuleres saaledes, at Lærerstanden blev bragt ind i rolige økonomiske Forhold. Det er uheldigt, at Lønningerne straks efter Lovens Ikrafttræden er for smaa.
4. Pensionerede Lærere og Lærerinder bør have højere Pension.
5. Lærere bør stilles frit over for de kirkelige Forretninger.

Taleren gennemgik herefter Udkastets 23 Paragraffer. I §§ 1, 2 og 3 fastsættes samme Grundløn og Alderstillæg for Lærere og Lærerinder, der nævnes ikke Lærer og Lærerindeløn, men kun *Lærertiløn*. I § 7 og § 9 indsættes hel nye Principper: Forsørgertillæg og Værdimaal.

I Tilslutning hertil skal nævnes, at Viceskoleinspektør Svane i sin Beretning om Foreningens Arbejde for at forbedre Standens økonomiske Krav gav en fortrinlig Oversigt over Lønforholdene i By og paa Land, hvis Tal bedre end mange Ord viser Nødvendigheden af en snarlig Lønrevision. En Andenlærers Løn er ringere end en Tjenestekarls, og en Forskolelærerindes Begyndelsesgage staar under de gængse Tjenestepigelønninger. Lærerstandens Kaar er ringe i Sammenligning med de fri Erhverv og de andre Tjenestemænd. Den unge Pige, der ved 17 Aars Alderen med Præliminæreksamen som Grundlag faar Ansættelse i Civiletaterne naar højere Løn end den, der med Preliminær- og Studentereksamen + 4 Aars Seminarieuddannelse som 21-aarig kommer ind til Skolelæreren.

Disse aarige Lønforhold og den usikre Stilling, der er skabt gennem § 8, har medført en stor Nedgang i Indgangen til Seminarierne, og den Dag er ikke fjern, da der er Lærermangel i Danmark, og da nødes man til at stule os paa en anden Plads indenfor de forskellige Tjenestemandsgupper.

Paa Ombudsmødet 2. Dag skulde Debatten om Lønsagen begynde. Udkastet var 1. Dag omdelt til Delegerede. Der sporenes tydeligt Uro i Løntal, og det var maaske for paa forhånd at tage Brodden af mulige hvasse Angreb, at Viceskoleinspektør Svane meddelte, at naar den Lønkommission, som Staten havde vedtaget at nedsætte, og hvori der var sikret Lærernes Repræsentation, var naaet til Forhandling om Spørgsmaalene: Forsørgertillæg og Værdimaaling, saa vilde der blive afholdt et nyt Ombudsmøde.

Sofie Rasmussen, Formand for Københavns Lærerindeforening, rettede en varm Tak til Lønudvalget for det store Arbejde, der var nedlagt i Udkastet. Især havde det glædet hende, at der ikke i Forslaget taltes om Lærer- og Læreriidealder, men kun en Løn: Lærertiløn. Det var et glædeligt Tidens Tegn at se, at Princippet: „Lige Løn for lige Arbejde“ havde gjort sig gældende, saadan som det var kommet til Orde i Udkastets første Paragrafer. Naturligvis var der Paragrafer, som vilde vække forskellige Meningsstilkendegivelser, men hun vilde ikke paa dette Tidspunkt komme med Anker, kun betone, at ved dette Principps Anerkendelse var den største Hindring for et godt Samarbejde mellem Lærere og Lærerinder fjernet.

Ca. 50 Talere deltog i Diskussionen, Bølgerne gik til Tider meget højt, og der faldt enkelte haarde Hug. Der var stærk Modvilje mod Forsørgerprincippet, en Taler mente endogsaa, at det var „et sørgeligt Udslag af den fortvivlede og forvildede Kvindebewægelse, „Gammeljomfru Tale“, og der var ikke ringere Misforståelse med Værdimaaling og Grundlønns Størrelse. Denne er i Forslaget sat til 1200 Kr. for Landsbylærere og 1400 Kr. for Købstad-